

Prædiken til Pinsedag

Joh. 14, 22-31

Over Revet - Langt ude er titlen på en digtsamling fra 2014. En særlig en af slagsen. Den består på den ene side – bogstaveligt talt - af afdøde Kirsten Troldborgs digte fra sit sygdomsforløb fra 1987-92, og på den anden side af digte skrevet af datteren Karen Troldborg langt senere.

Først mange år efter sin mors død genlæser hun moderens ord og begynder at svare hendes digte med egne digte. Hun skriver ”Jeg sætter en krog på tankerne og fisker efter gamle virkeligheder i det mørke stof, der venter på at blive til ord”.

Ord bliver det til - både skabende og forlørende - i en dialog mellem den døde og den levende.

Det lyder mærkeligt, men dér imellem opstår en ny fortælling om det fælles liv, der var på godt og ondt, og dét som skal bære videre. Man aner, hvad hjertebånd er, og hvordan kærligheden kan leve videre og give livsmod, når de gamle virkeligheder fiskes frem af det mørke stof og bliver til levende ord, der vækker håb.

Pinse er, at Guds ord forbliver skabende og gældende. Gud kommer til verden, som den trøst og det håb vi mærker, når vi hører ordene talt til os. Ligesom vi mærker det i an-

dre menneskers omsorg og ord. Når, som Karen Troldborg, skriver i digtet ”det mørke stof bliver til ord og liv”.

”Vær ikke modløse, og lad ikke jeres hjerte forfærdes”, lød Jesu ord til disciplene. Uden frygt og med livsmod skulle de gå ud af deres lukkede rum og indelukthed! Det var en ordre. Og den var bestemt og kærligt ment. Bestemt kærligt! Han gjorde det kort og enkelt, og gav dem dén befaling: ”Rejs jer, lad os gå herfra!” De skulle ikke gruble og græde, men leve og arbejde. Der var rigeligt at se til. De skulle både døbe og prædike og siden bygge menigheder og kirker.

Evangeliet skrives i nutid, når de gamle virkeligheder i det mørke stof bliver til ord og mere end ord. Og skaber liv, og vi bygger videre på både kirker og tårne og livsfællesskaber.

Nu er det ikke babelstårne, vi bygger med det mål for øje at nå de himmelske højder og Gud dér. Gud er kommet til jorden, hører vi i julen, og han blev til den bitre ende, for at vi aldrig skulle være ladet alene. Himlen er på jord, hvor kærlighed bor, som Grundtvig digtede det.

Det er pinse – den smukkeste højtid, fordi naturens kræfter understøtter det, vi aner

Redaktion

Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
V. Strandbjerg 32
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

og håber. Sådan er pinsefortællingen en modfortælling til den gamle fortælling om dengang, Gud forpurrede, at mennesker ville besidde himlen. Det er ikke længere nødvendigt med den slags tårnarbejde. Gud bor ikke i skyhimlen fjernt fra jordens problemer, men er i verden og giver jorden og dens beboere himmelske dage og lys og livsmod. Han deler sin himmel med os.

Hans ord kalder på lydighed, ikke egentlig forståelse. Der er ikke så meget at diskutere, når han taler, for det er kærlighedens ord talt fra Gud til mennesker om, hvad vi skal, og hvor vi skal hen: tilbage til hverdagen og leve vort liv dér med alt, hvad vi tumler med, grubler og græder over og med hans ord in mente leve uden frygt og med mod!

Hans ord er talt til hjertet og ikke et ekko fra en svunden tid. Det er skabende ord, der puster liv i gamle klude, og som giver os håb på en Pinsedag, hvor naturen i den grad hjælper os på vej med lysegrønne bøgeskove, blomsterflor og pinsesolens dans.

Pinsen giver håb om fred. Fred i en verden, der i øjeblikket vækker så megen frygt og forfærdelse. Sidst med angrebet på børn og unge mennesker til koncert i Manchester. Man rammes dybt i sjælen af forfærdelse over den ondskab.

Men angsten må ikke få fodfæste og frygten må ikke styre vores færden. Vi har brug for pinsens håb om fred og Jesu ord om aldrig at forstene i frygt.

På trods må vi tro, at den fred, Jesus giver, har noget himmelsk over sig, og sætter sig i både disciplene og os, som en særlig kraft, der tvinger os til at gøre noget, vi ellers ikke

havde tænkt.

Det er kærligheden, der tvinger os til at være der for dem, der har brug for os. Vi kalder det i en højtidelig stund næstekærlighed. Og Pinsedag er Højtid. Så lad os sige det, som det er.

Kærligheden tvinger os til at være der, når et andet menneske mister modet og rammes af frygt. Vi behøver ikke de mange ord, men blot et nærvær ved at dele tanker, sorger og glæder og tale om den frygt, der ikke må sætte sig i os. Det, som skal bære, er håbet om Guds nærvær og fred.

Pinsens Ånd puster liv i det mørke stof og giver håbet vinger, og nysgerrigheden vækkes. Vi holder ellers ufattelig meget regnskab med os selv og hinanden og gør meget af livet op i målbare enheder. Vi holder også regnskab med vores mål i livet. Vi er meget opmærksomme på, om vi slår til, og vore evner rækker – og det gør de jo ikke altid. Vi kommer jævnligt til kort. Og på et tidspunkt kommer vi helt til kort.

Pinsedag er Guds himmelsejl over jorden. Et spejl for lyset som Gud bringer, lyder det i en salme. Derfor behøver vi ikke længere babelstårne for at nå Gud. Gud er tilstede på jord ved sin Talsmand og Helligånd, og vi mærker det, når vi bevæges og tager hans ord til os som gældende for vort liv. Når vi bevæges og bevæger. Som når digterens ord får liv og nutidig betydning som et håb at leve videre på.

”Du skal aldrig dyrke din ager, således at du glemmer at dyrke din sjæl”. De ord står malet hen over en dør i Forsamlingshuset i Vejen. Det er skuespilleren Bodil Jørgensen, der fortæller om, hvordan hun tog de ord til

sig som en påmindelse om, at vi bliver forvildede mennesker, hvis vi glemmer at dyrke sjælen. ”Vi tror”, siger hun, ”at kroppen hele tiden skal perfektioneres, men vi må gang på gang se i øjnene, at det aldrig lykkes for os. For der er alligevel altid en ny klump fedt, der falder ud et forkert sted eller en rynke, der har sat sig. Vi tror, vi kan løbe os til et bedre liv, men kroppen bliver ensom og forvildet af det, mens den bliver drevet rundt i manegen. Inde i gravkammeret ser vi alligevel, at alt er ånd”.

At alt er båret af Kærlighedens og Sandhedens Ånd, fejrer vi i dag Pinsedag. Det er her midt i vores virkelighed med de mange valg og dilemmaer og frygt, at vi skal lade Ånden råde. Derfor sætter vi med digtets ord ”en krog på tankerne og fisker efter gamle virkeligheder i det mørke stof, der venter på at blive til ord”. Ord, der Pinsedag bliver til liv og håb. Vi må være nysgerrige og åbne og mærke og erkende, hvad der er grundlæggende vigtigt. Og *ihukomme* det barnlige i os som en kraft, der er vedvarende, og som gør os nysgerrige på livet.

Ved Helligåndens kraft kan vi leve vort forunderlige menneskeliv med åbenhed og være medskabere i kærlighedens ånd sammen med andre.

Glædelig pinse.

Marianne Nørgaard Gyldenkærne
Bøvling Valgmenighed.

Salmer :
290, 299, 282, 291, 725